

ZBIÓR OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ

w powiecie



Łukowskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 24.—mk.
Półrocznie 12.—mk.
Kwartalnie 6.—mk.

OGŁOSZENIA:

Za wiersz drobnego pisma (petit) lub jego miejsce po tekście 1 Mk.

Zaprenumerować można

w Sekretarjacie Starostwa Łukowskiego
w Łukowie.

TREŚĆ NUMERU:

- 493 Ustawa Tymczasowa z dnia 4 listopada 1919 r. o doraźnej pomocy dla bezrobotnych.
494 Stan Emisji Biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.
495 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w sprawie przerobu w zakładach przemysłowych zmarzniętych i zepsutych ziemniaków w kopcach.
496 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji, uzupełniające rozporządzenie, ogłoszone w „Monitorze Polskim”, Nr. 244 z dnia 10 listopada 1919 r., w sprawie norm cukru obowiązujących z dniem 1 listopada 1919 r. na terenie byłego Królestwa Kongresowego, obwodu Białostockiego i Małopolski.
497 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie zgromadzenia danych o obszarze zasiewów ozimin, dokonanych w jesieni 1919 r.
498 Upoważnienie.
499 Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 roku o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r.
500 Uchwały Łukowskiego Sejmiku Powiatowego, powzięte na V posiedzeniu w dniu 22/X 1919 r.
501 Ogłoszenie dotyczące sprzedaży koni w wieku od lat 4—12.
502 Ogłoszenie dotyczące zarazy płucnej wśród bydła rogatego

Art. 2.

Kierownictwo akcją pomocy dla bezrobotnych należy do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej organizuje Powiatowe Komisje pomocy dla bezrobotnych, które, podlegając we wszystkich swych czynnościach rozporządzeniom i kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, kierują w przydzielonym sobie terenie działania całą akcją pomocy dla bezrobotnych. Działalność swą rozciąga Komisja na powiat, jego część lub kilka powiatów, i rozstrzyga co do uprawnienia do pobierania zasiłków jak również co do sposobu wypłaty zasiłków samodzielnie, jednakże w ramach instrukcji ogólnych, ustanowionych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4.

Powiatowa Komisja pomocy dla bezrobotnych składa się z delegata, mianowanego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, delegatów, mianowanych po jednym przez Ministerstwo Robót Publicznych i Ministerstwo Przemysłu i Handlu, dwóch przedstawicieli Samorządu wybranych po jednym na wezwanie delegata Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przez Radę miejską i Sejmik powiatowy w siedzibie Powiatowej Komisji pomocy dla bezrobotnych, oraz przedstawicieli robotników i rzemieślników w liczbie, wynoszącej połowę członków całej Komisji.

Przedstawiciele robotników i rzemieślników wyznaczeni zostają przez miejscowe związki zawodowe parytetycznie i stowarzyszenia robotnicze oraz cechy na wezwanie delegata Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, stosownie do liczby ich członków.

Art. 5.

Przewodniczącym Powiatowej Komisji jest delegat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W razie powzięcia przez Komisję Powiatową uchwały sprzecznej z postanowieniami niniejszej ustawy lub rozporządzeń i instrukcji ministerjalnych, przewodniczący Komisji może wykonanie uchwały zawiesić i wówczas rozstrzyga Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. O ile do czterech tygodni, od dnia powzięcia uchwały, rozstrzygnięcie Ministerstwa nie nastąpi, zawieszona uchwała zyskuje moc obowiązującą.

Art. 6.

Każdy bezrobotny, ubiegający się o zasiłek państwowy, obowiązany jest zarejestrować się

493

Ustawa Tymczasowa

z dnia 4 listopada 1919 r.

o doraźnej pomocy dla bezrobotnych.

Do chwili wydania ustawy o prawie do pracy i o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia stosowana będzie ustawa poniższa:

Art. 1

Każdy robotnik, bez różnicy płci i wieku, utrzymujący się jedynie z pracy najemnej w przemyśle, handlu i komunikacji, jeżeli pozostanie bez pracy nie na skutek choroby, inwalidztwa, służby wojskowej, trwania strajku lub okoliczności, powodujących w myśl obowiązujących ustaw natychmiastowe wydalenie z pracy — i nie posiada własnego majątku lub innych stałych i niestałych dochodów, pozwalających mu utrzymać siebie i rodzinę ma w miejscu swego stałego zamieszkania lub w miejscu utraty pracy prawo do zasiłku ze strony państwa wedle norm ustalonych niniejszą ustawą.

w państwowym lub innym, przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej za równorzędny uznany, urzędzie pośrednictwa pracy oraz poddać się wszystkim zarządzeniom, wydanym przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej oraz Powiatową Komisję pomocy dla bezrobotnych.

Art. 7.

Wysokość zasiłku wynosi dziennie: w miejscowościach do 50.000 mieszkańców — dla robotnika lub robotnicy 4 marki, dla żony, o ile osobno nie zarobkuje — 2 mk; na każde dziecko niezaopatrzone 1 marka — razem jednak zasiłek nie może przekraczać 10 mk. dziennie; w miejscowościach ponad 50.000 mieszkańców i w centrach przemysłowych bez względu na ilość mieszkańców — dla robotnika lub robotnicy 5 mk., dla żony, o ile ta osobno nie zarobkuje, 3 mk., na każde dziecko niezaopatrzone — 1 mk., razem najwyżej 12 marek.

Dla terytorjum b. zaboru austriackiego zasiłki powyższe wypłacane będą do czasu ujednostajnienia waluty w tej samej ilości koron.

Art. 8.

Powiatowa Komisja pomocy dla bezrobotnych może uchwalić zasiłek w całości lub częściowo wypłacać w naturaljach. Wówczas Komisje Powiatowe wchodzi w porozumienie z miejskim lub powiatowym Wydziałem zaopatrzenia i takież urzędami aprowizacyjnymi, celem zorganizowania zaopatrywania bezrobotnych w przedmioty pierwszej potrzeby.

Art. 9.

Czas trwania zasiłku rozpoczyna się w 14 dni po zarejestrowaniu się bezrobotnego w przepisany urządzie pośrednictwa pracy i wynosi w ciągu jednego roku, licząc od dnia otrzymania pierwszego zasiłku najwyżej trzynaście tygodni.

Rząd ma prawo w wyjątkowych wypadkach dla pewnych miejscowości lub poszczególnych osób i rodzin przedłużyć prawo pobierania zapomóg na czas do jednego miesiąca ponad termin powyżej określony.

Wszystkie zasiłki, wypłacone na podstawie rozporządzenia ministerjalnego przed wejściem w życie tej ustawy nie zostają wliczone do określonego w tym artykule okresu 13 tygodniowego.

Art. 10.

Robotnik traci prawo do pobierania przewidzianego w art. 9 zasiłku:

- jeżeli zasiłek przez 13 tygodni wyczerpał;
- jeżeli porzucił pracę dobrowolnie z powodów, których Powiatowa Komisja pomocy dla bezrobotnych, po zasięgnięciu opinii odnośnego związku zawodowego, nie uznała za wystarczające;
- jeżeli otrzymał pracę conajmniej na przeciąg dwóch tygodni;
- jeżeli udowodniono, że w urzędzie pośrednictwa pracy lub w powiatowej Komisji dla bezrobotnych podał nieprawdziwe dane co do warunków, uprawniających do pobierania zasiłków;
- jeżeli nie stosuje się do postanowień i przepisów wydanych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, odnośny Urząd pośrednictwa pracy lub powiatową komisję pomocy dla bezrobotnych;
- jeżeli nie przyjmie pracy, zaoferowanej mu przez Urząd pośrednictwa pracy w przedsiębiorstwach strajkiem lub bojkotem nie

objętych, na warunkach przez odnośne związki zawodowe uznanych, lub w danej miejscowości ogólne przyjętych.

Art. 11.

O czasie wykluczenia od prawa do zasiłku, jak również o potrąceniach za dni, przez które robotnik częściowo pracował, rozstrzyga Powiatowa Komisja dla bezrobotnych.

Art. 12.

- Jeżeli kto, celem skorzystania z nieprzystługującego mu prawnie zasiłku dla bezrobotnych, podał nieprawdziwe dane co do warunków uprawniających do policzenia go, będzie karany sądownie, poza natychmiastową utratą zasiłku, aresztem od 1 do 4 tygodni.
- Jeżeli ktoś w celu popełnienia przestępstwa, przewidzianego w niniejszym artykule, sfałszował dokument lub zaświadczenie potrzebne do uzyskania zasiłku, będzie karany sądownie więzieniem od 2 tygodni do 6 miesięcy.
- Za sprzedaż produktów, otrzymanych w charakterze zasiłku, winny karany będzie sądownie aresztem od 1 do 4 tygodni.

Art. 13.

Przepisy niniejsze obowiązują od chwili ich opublikowania. Od tej chwili tracą moc przepisy obowiązujące dotąd, o ile nie są zgodne z niniejszymi postanowieniami.

Art. 14.

Szczegółowe przepisy wykonawcze i instrukcje, dotyczące etatu rachunkowości, kontroli, rejestracji bezrobotnych, sposobu rozdawnictwa i t. p., zostaną wydane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej
w z. A. *Prystor.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Jasionowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

I. Szczeniowski.

494

Stan Emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Dnia 10 listopada 1919 r.

Otrzymano emisji Marek Polskich z Berlina	1,299,211,000,—
Otrzymano emisji Marek Polskich z Warszawy	3,212,866,000,—
	Marek 4,512,077,000,—
Spalono przed 11.XI 1918 r.	4,176,000,—
Przeznaczono do spalania	52,246,000,—
Pozostałość w Centrali wynosi	191,232,623,—
„ w Oddziałach wynosi	533,112,736,50
	Marek 780,767,359,50
W obiegu znajduje się	3,731,309,640,50
Dnia 11.XI 1918 r. obieg wynosił	880,150,867,50
Od dn. przejścia Kasy wypuszczono	2,851,158,773,—

Dyrektor: *Józef Zarzycki.*

Główny Skarbnik *Marjan Karpus.*

495

Rozporządzenie

Ministra Apropowizacji w sprawie przerobu w zakładach przemysłowych zmarzniętych i zepsutych ziemniaków w kopcach.

W uzupełnieniu rozporządzenia, ogłoszonego w „Monitorze Polskim“, Nr. 246 z dnia 12 listopada 1919 r., zarządzam na mocy art. 6 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiołłodami („Dz. Praw“ Nr. 64, poz. 383), co następuje:

1. Zezwala się właścicielom zakładów przemysłowych na przerób ziemniaków zmarzniętych i psujących się w kopcach po otrzymaniu odnośnego zwolnienia od Starosty.

2. Właściciele zakładów przemysłowych, którzy pragną przerabiać ziemniaki zmarznięte i psujące się w kopcach, winni zwrócić się z odpowiednim podaniem do miejscowego Starosty, który, po zbadaniu istotnego stanu zakopcowanych ziemniaków na miejscu, określi, jakie ilości ziemniaków własnych lub nabytych mogą być przerobione w danym zakładzie przemysłowym.

O każdorazowym zwolnieniu ziemniaków winni są Starostowie zawiadamiać Ministerstwo Apropowizacji najpóźniej po upływie 3-ch dni.

3. Starostowie mogą udzielać zezwoleń na przerób w gorzelniach i syropiarniach ziemniaków zmarzniętych i psujących się w kopcach, o ile cena ziemniaków zdrowych wynosi nierniej, niż:

Mk. 40, resp. Kor. 70 w powiatach: jedrzejskim, kieleckim, miechowskim, olkuskim, pińczowskim, stopnickim, włoszczowskim, ilżeckim, koneckim, kozienickim, opatowskim, opoczyńskim, radomskim, sandomierskim, hiłgorajskim, chełmskim, hrubieszowskim, janowskim, krasnostawskim, lubartowskim, lubelskim, puławskim, tomaszowskim, zamojskim, bialskim, garwolińskim, konstantynowskim, łukowskim, radzyńskim, siedleckim, sokołowskim, węgrowskim, włodawskim, kolneńskim, łomżyńskim, makowskim, mazowieckim, ostrołęckim, szczuczynskim, augustowskim, suwałskim, sejneńskim, białostockim, bielskim, i sokółskim;

Mk. 30 — w pozostałych powiatach b. Królestwa Kongresowego.

Zezwolenia na przerób ziemniaków zmarzniętych i psujących się w innych zakładach przemysłowych, mianowicie w krochmalniach i suszarniach mogą być udzielane przez Starostów bez względu na wysokość ceny zdrowych ziemniaków w danym powiecie.

4. W każdym zakładzie przemysłowym, przerabiającym ziemniaki, winno znajdować się w miejscu widocznym niniejsze rozporządzenie, jak również zezwolenie Starosty, określające ilość ziemniaków, zwolnionych do przerobu z kopców.

5. Winni przerobu ziemniaków zmarzniętych i psujących się w kopcach bez pozwolenia Starosty lub też przerabiający takie ziemniaki w rozmiarach, przekraczających ilości, zwolnione przez Starostę, karani będą w myśl art. 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiołłodami.

Minister Apropowizacji:

(---) *St. Słiwiński.*

Warszawa, dnia 19 listopada 1919 r.

496

Rozporządzenie Ministra Apropowizacji

uzupełniające rozporządzenie, ogłoszone w „Monitorze Polskim“, Nr. 244 z dnia 10 listopada 1919 r., w sprawie norm cukru obowiązujących z dniem 1 listopada 1919 r. na terenie byłego Królestwa Kongresowego, obwodu Białostockiego i Małopolski.

Prócz ogłoszonych w Nr. 244 „Monitora“ z dnia 10 b. m. norm cukru od dnia 1 listopada 1919 r. ustanawia się następujące normy dodatkowe:

1) dla plebanji w miejscowościach z ludnością poniżej 8.000 mieszkańców po 2 kg. na plebanję miesięcznie,

2) dla rolników za każde dostarczone dobrowolnie Państwu w naznaczonym terminie 100 kg. zboża według wykazów Ministerstwa Apropowizacji po 100 gramów cukru w lutym lub czerwcu 1920 r.

Minister Apropowizacji:

w z. (—) *Oskar Sobański.*

Warszawa, dn. 15 listopada 1919 r.

497

Rozporządzenie

Ministra Apropowizacji w przedmiocie zgromadzenia danych o obszarze zasiewów ozimin, dokonanych w jesieni 1919 r.

W celu zgromadzenia danych, niezbędnych dla należytej organizacji akcji apropowizacyjnej, zarządza się na podstawie art. 8 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiołłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Praw Nr. 64 poz. 381), co następuje:

1) Producenci rolni obowiązani są do podania ścisłych danych o obszarze zasiewów ozimin, dokonanych w jesieni 1919 r., bądź to wypełniając przesłane im przez starostów kwestionariusze, bądź to udzielając ustnych wyjaśnień organom, powołanym do sporządzenia spisu obszaru zasiewów.

2) Winni niedostarczenia żądanych danych we wskazanych przez władzę terminach, jakoteż podania informacji niedostatecznych lub fałszywych, podlegają karom, przewidzianym w art. 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r.

Minister Apropowizacji:

(—) *St. Słiwiński.*

Warszawa, dnia 19 listopada 1919 r.

498

Upoważnienie.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73, 1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemiński upoważnia „Związek Ziemiński“ w Warszawie do przeprowadzenia na terenie b. zaboru rosyjskiego parcelacje większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemińskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr 231).

Wobec tego, przenoszenia prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi dokonywanemu przez Związek Ziemiaków, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r.

Prezes
Głównego Urzędu Ziemskiego
(---) *Stefczyk.*

Warszawa dn. 31 października 1919 r.

499

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 roku o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów powstania z 1831 i 1863 r. (Dz. Praw Nr. 65, poz. 397), zarządza się co następuje:

§ 1.

Dla przeprowadzenia czynności w art. 4 cyt. ustawy wymienionych zostaje utworzona specjalna Komisja kwalifikacyjna, która wobec tego, iż nie powstał dotychczas Centralny Zarząd uczestników powstania 1863 r. w Warszawie, urzędować będzie przy Sekcji Opieki M. S. Wojsk. w Warszawie.

Przedstawicielem M. S. Wojsk. do tej Komisji Kwalifikacyjnej a zarazem jej przewodniczącym mianuje się Szefa Sekcji Opieki z prawem wyznaczania przezeń swego zastępcy.

Zastępcą przewodniczącego Komisji będzie przedstawiciel Ministerstwa Skarbu przez Ministra Skarbu do tego wyznaczony.

Sekcja Opieki M. S. Wojsk. zaprosi trzech znanych im z prawości weteranów na członków Komisji i trzech na zastępców, a zarazem zawięże Stowarzyszenia weteranów we Lwowie, w Warszawie i Krakowie o wydelegowanie po jednym z uczestników powstania 1863 r. na członków Komisji i po jednym na zastępców i wogóle poczyni wszelkie w tym kierunku potrzebne zarządzenia tak, aby ta Komisja mogła swe czynności jaknajprędzej rozpocząć.

Zastępcą wchodzi w skład Komisji dopiero wtedy, gdy zaproszony przez Sekcję Opieki lub delegowany przez Stowarzyszenie weteranów członek Komisji zaproszenia względnie delegacji nie przyjmie, ciężko zachoruje lub umrze.

Przewodniczący i zastępcą przewodniczącego obowiązani są bezwarunkowo brać udział we wszystkich posiedzeniach Komisji.

Komisja po zebraniu się a przed przystąpieniem do swych czynności uchwali większością głosów wewnętrzny regulamin, którym się w swych czynnościach będzie kierować, i wraz z protokołem odnośnego posiedzenia przedłoży go za pośrednictwem przewodniczącego Ministrowi Spraw Wojskowych do zatwierdzenia. Dopiero po zatwierdze-

nia tego regulaminu przystąpi Komisja do tych czynności, do których została powołana.

§ 2.

Komisja Kwalifikacyjna ma sumiennie i szczegółowo zbadać wszystkie podania o przyznanie stałych pensji i ewentualnie nagromadzone przez petentów dowody i stwierdzić, czy petent brał udział w szeregach lub w organizacji powstania, czy i o ile nie ma on zabezpieczonej starości i wogóle wszelkie dane do ustalenia prawa do pensji dożywotniej oraz do ewentualnego oznaczenia stopnia oficerskiego potrzebne. W tym celu może Komisja także przesłuchiwać osoby mogące dać potrzebne wyjaśnienia.

Komisja Kwalifikacyjna stawia konkretne wnioski co do poszczególnych kandydatów na wciągnięcie ich lub niewciągnięcie na listę uczestników powstania 1831 i 1863 r.

§ 3.

Te tylko wdowy po weteranach mają prawo do pensji, których małżeństwo zawarte zostało przed wejściem w życie cyt. ustawy.

Natomiast żadnego prawa do pensji nie mają ani te wdowy, których małżeństwo zawarte zostało po wejściu w życie cyt. ustawy—ani te, które po raz wtóry weszły w związku małżeńskie i to choćby nawet powtórnie owdowiały.

§ 4.

Zamiejscowi członkowie Komisji otrzymują bezpłatnie bilety przejazdu do Warszawy tam i z powrotem, tudzież przez cały czas swego urzędowania w Warszawie tytułem diet po 50 mk. za każdy dzień.

§ 5.

Komisja Kwalifikacyjna ma swe prace jaknajprędzej ukończyć, poczem wszystkie akta wraz z swemi wnioskami przedkłada Sekcji Opieki M. S. Wojsk., która na tej podstawie sporządzi imienny wykaz weteranów i imienny wykaz wdów po nich pozostałych.

W tych wykazach, które podpisze przewodniczący zastępcą przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej tudzież jeden z jej członków, należy osobno zestawić tych kandydatów, co do których Komisja postawiła wniosek przychylny, zaś osobno tych, co do których wydała wniosek nieprzychylny.

Wykazy te wraz z wszystkimi aktami przedłoży Sekcja Opieki M. S. Wojsk. Ministrowi Spraw Wojskowych, który decyduje o wciągnięciu na listę i po porozumieniu się z Ministrem Skarbu przyznaje pensje.

§ 6.

Listę uczestników powstania 1831 i 1863 r. sporządzi na podstawie decyzji Ministra Spraw Wojskowych Sekcja Opieki M. S. Wojsk. w 4-ch egzemplarzach, które podpisze Szef Sekcji Opieki i jeden egzemplarz złoży w aktach tej Sekcji, drugi zaś prześle bezzwłocznie do Ministr. Skarbu celem zarządzenia wypłaty, trzeci do Biura Przewodzącego M. S. Wojsk., a czwarty do Departamentu Personalnego M. S. Wojsk.

Lista ta składać się będzie z dwóch działów, a to z działu weteranów i z działu wdów po weteranach.

Dział weteranów będzie mieć dwie karty:

- a) kartę weteranów posiadających stopień oficerski.
- b) kartę weteranów nie posiadających stopnia oficerskiego.

Każda karta zawierać będzie następujące rubryki:

- 1) miejsce, dzień, miesiąc i rok urodzenia;
- 2) imię i nazwisko;
- 3) zawód;
- 4) miejsce zamieszkania i dokładny adres;
- 5) stopień wojskowy (oficerski);
- 6) datę i liczbę decyzji Ministra Spraw Wojskowych;
- 7) wysokość przyznanej pensji.

Każdy dział mieć będzie takie same rubryki, co karta, z tą tylko różnicą, że rubryka 5 będzie przeznaczona na wpisanie imienia, nazwiska i stopnia wojskowego zmarłego męża.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Leśniewski.*
Generał-Porucznik.

Minister Skarbu:
(—) *Biliński.*

Warszawa, dn. 25 listopada 1919 roku.

500

UCHWAŁY

Łukowskiego Sejmiku Powiatowego, powzięte na V posiedzeniu w dniu 22/X 1919 r.

Przyjęto jednogłośnie protokół poprzedniego posiedzenia.

Na wniosek Przewodniczącego Sejmik jednogłośnie potępił zamach na byt Państwa Polskiego, ujawniony w strejku rolnym przed ukończeniem zasiewów i wykopaniem ziemniaków, wbrew Ustawie Sejmowej—przeprowadzonym dzięki agitacji komunistycznej. Sejmik pochwala stanowczość Rządu w zwalczaniu tego zamachu i na przyszłość gotów poprzeć Rząd w zwalczaniu anarchicznych czynów, godzących w nasz byt. Sejmik domaga się od Rządu stanowczych i surowych kar na agitatorów, wywołujących zamęt w kraju i zastosowanie do nich sądów doraźnych.

Na wypadek strejku Sejmik wzywa i zobowiązuje Rady Gminne do zorganizowania pogotowia mającego na celu wykopanie kartofli i obsianie ziemi w folwarkach, w których strejk wybucha lub w gospodarstwach mniejszych i większych, w których z innych powodów kopanie i siew nie mogły być dopełnione w swoim czasie.

Czynność ta winna być dokonana na rachunek właścicieli ziemi.

Równocześnie Sejmik zobowiązuje związek kółek rolniczych, żeby związek kółek rolniczych polecił swoim instruktorom skontrolowanie sprzętu kartofli i zasiewów.

Na wniosek Przewodniczącego Sejmik w myśl Instrukcji dla Powiatowych Komisji Apropowizacyj-

nych z dnia 17 września 1919 r. wybrał na członków komisji producentów: od większej własności Wacława Biernawskiego z Wólki-Domaszewskiej, gminy Ulan, od mniejszej własności Wacława Kałuszyńskiego z Ulana, Adama Nowika z Trzebieszowa i Józefa Misiora z Zabiela, gm. Prawda, spoźyców: Stanisława Musielaka i Antoniego Stilkra z Łukowa, Moszka Wajnberga z Kocka i Stanisława Kunczyńskiego ze Stoczka, a na zastępców: Aleksego Hempla z Tuchowicza, Władysława Matykę z Kasyldowa, gm. Jarczew, Sylwestra Celińskiego-Łabędzia z Celin, Stanisława Kosiorka z Ciechomina, gm. Mysłów, Dr. Bronisława Chacińskiego i Feliksa Blocha z Łukowa, Wacława Hałasa z Kocka i Tytusa Gałęckiego ze Stoczka.

Na wniosek J. Misiora Sejmik sprostował III posiedzenia Sejmiku Powiatowego z d. 20 sierpnia r. 1919 w dziale 4-tym ustęp:

„Na wniosek Przewodniczącego, po dyskusji, Sejmik jednogłośnie uchwalił przystąpić do przedwstępnych studjów budowy szosy Stoczek—Miastków—Mysłów“ Sprostowano: „Na wniosek Przewodniczącego, po dyskusji, Sejmik jednogłośnie uchwalił przystąpić do przedwstępnych studjów budowy szosy Miastków—Stoczek—Łuków“.

Na wniosek W. Matyki Sejmik jednogłośnie wybrał: Stanisława Szmulika, Władysława Matykę, Wacława Kałuszyńskiego i Kacpra Biadunia w celu otrzymania wyjaśnień od Podkomisarza Ziemińskiego w sprawie ziemi leżącej odłogiem i dla omówienia z nim innych kwestji agrarnych.

Sejmik wyjaśnił, że Wydział Powiatowy, poruszając sprawę wygórowanych cen za robociznę rzemieślników, miał na myśli ceny płacone majstrom rzemieślnikom: szewcom, krawcom, kowalom, stelmachom, bednarzom i stolarzom.

Na wniosek S. Kosiorka Sejmik jednogłośnie uchwalił przyspieszyć zwołanie Komisji drogowej w sprawie oszacowania gruntów, zajętych pod budowę szosy Jarczew—Stoczek.

Na wniosek S. Kunczyńskiego aby nie dawać bezpłatnych podwód dla poborowych, Przewodniczący wyjaśnił, że według istniejących przepisów, gminy nie są obowiązane do dawania bezpłatnych podwód poborowym. Wskazaniem jest jednak aby Rady Gminne tych podwód nie odmawiały.

Na wniosek S. Szmulika Sejmik zażądał wyjaśnień od referenta Urzędu Apropowizacyjnego w sprawie niedostarczenia mieszkańcom wsi Kownatki przyznanego ziarna do siewu. P. Ryllman referent Urzędu Apropowizacyjnego, zobowiązał się dostarczyć przyznane ziarno wspomnianym mieszkańcom w przeciągu 2-ch dni;

Sejmik zwrócił się do Inspektora Skarbowego o wyjaśnienie w sprawie jednorazowej daniny P. Inspektor oświadczył, że wykazy jednorazowej daniny zostały sporządzone na podstawie okładnych listów z czasów okupacji rosyjskiej.

Podano do wiadomości Sejmiku Powiatowego pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 b. m. № S. P. 935/3 w sprawie zmiany regulaminu obrad Sejmiku Powiatowego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta
w z. *Panglisz.*

501

Ogłoszenie

dotyczące sprzedaży koni w wieku od lat 4—12-tu.

Niniejszym odwołuje się rozporządzenie dotyczące sprzedaży koni w wieku od lat 4-ch do 12-tu włącznie — Zbiór Obowiązujących Rozporządzeń Nr 28, ogłoszenie Nr 371 z tym, że koń czasowo pozostawiony przez Komisję Remontową swojemu dotychczasowemu posiadaczowi może być za wiadomością Starostwa odstąpiony, jednak tylko osobie, która używać go będzie w tym samym powiecie (mieście). Nowoużytkujący przyjmie na siebie wszystkie obowiązki swego poprzednika.

Starosta
(—) Łopuski.

502

Ogłoszenie

dotyczące zarazy płucnej wśród bydła rogatego.

Ze względu na gwałtowne szerzenie się zarazy płucnej wśród bydła rogatego pow. Łukowskiego, zakazuję w porozumieniu z Inspektorem Weterynarii na Okręg Siedlecki spędu bydła rogatego na targi i jarmarki w Łukowie, Kocku, Stoczku, Adamowie, Serokomla i Łysobykach.

Łuków, dnia 2 grudnia 1919 r.

Starosta
w z. Pauglisz.

Zgubiono kwit na drzewo budowlane, wydany przez Państwowe Biuro Odbudowy w Łukowie na imię Andrzeja Warpasa z Bystrzycy gm. Wojcieszków. № kwitu 792.

Zgubiono kwit na prawo polowania, wydany przez P. P. w Łukowie na imię Jana Zalewskiego. Kwit niniejszym unieważnia się.

Zgubiono paszport na imię Pejsacha Rozen z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Chemji Erlich z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Dory Erlich z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Chaima-Szora Garbownika z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Wacława Rejlaka z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Jana Strzałkowskiego z Zimnej-Wody wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Stefana Świderskiego z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Kleigewichta Mordki z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

Zgubiono paszport na imię Jankła Morgensztejna z Łukowa wydany przez b. władze okupacyjne.

DRUKARNIA Wydziału Powiatowego

przy Sejmiku Powiatowym w Łukowie,

w gmachu obok kościoła po-Pijarskiego

zaopatrzona w najnowsze maszyny drukarskie, introligatorskie i czcionki, jak również w wykwalifikowanych pracowników—wykonuje wszelkie roboty w zakresie drukarstwa wchodzące, jako to:

Czasopisma,
Broшуry
Cenniki, ⊕
Adresy,
Tabele,
Cyrkularze,
Kwitarjusze,
Bilety wizytowe,
Koperty,
Rachunki,
Programy,
Etykiety,
Afisze,
i t. p.
⊕
Wielki wybór papieru listowego, kopert,
biletów wizytowych (pergamina i in.).
Stemple kauczukowe, pieczętki i t. p.

W
Y
K
O
N
A
N
I
E
S
T
A
R
A
N
N
E

Zarząd Kooperatywy Pracowników Instytucji Państwowych, Komunalnych i Społecznych pow. Łukowskiego
podaje do wiadomości, że

SKLEP KOOPERATYWY,

mieszczący się w gmachu Starostwa, w podwórzu, otwarty jest w godzinach od 8—12 w poł. i od 2 do 6 po poł., oprócz niedziel i świąt.

Zapisy na członków przyjmuje Skarbnik Zarządu, dyżurujący codziennie w sklepie od 5 do 6 po poł. Udział wynosi Mk. 50 i wpisowe Mk. 3. Udział wpłacać można w ratach perjodycznych.

Przewodniczący Zarządu **St. Rosen.**

Sekretarz i Skarbnik **E. Jędrzak.**

Łuków, dn. 20/X 1919 r.